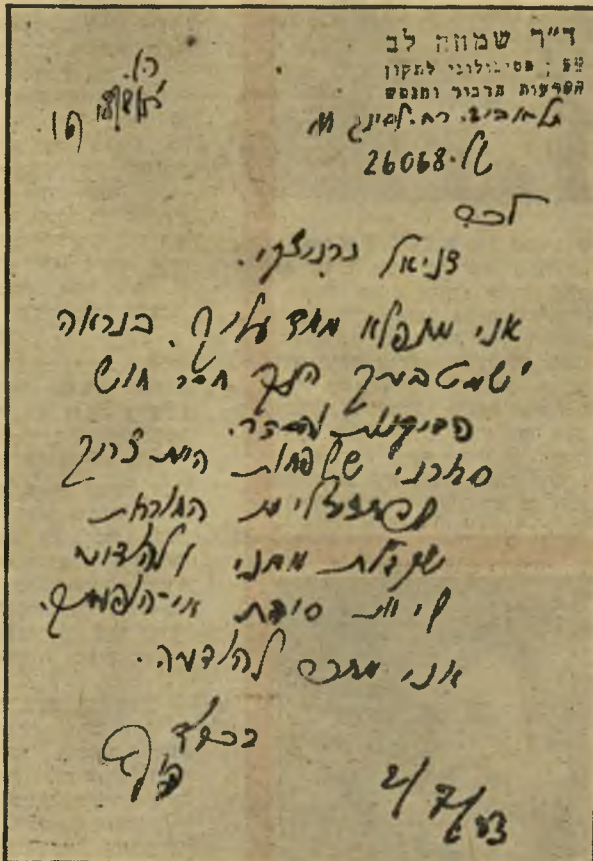
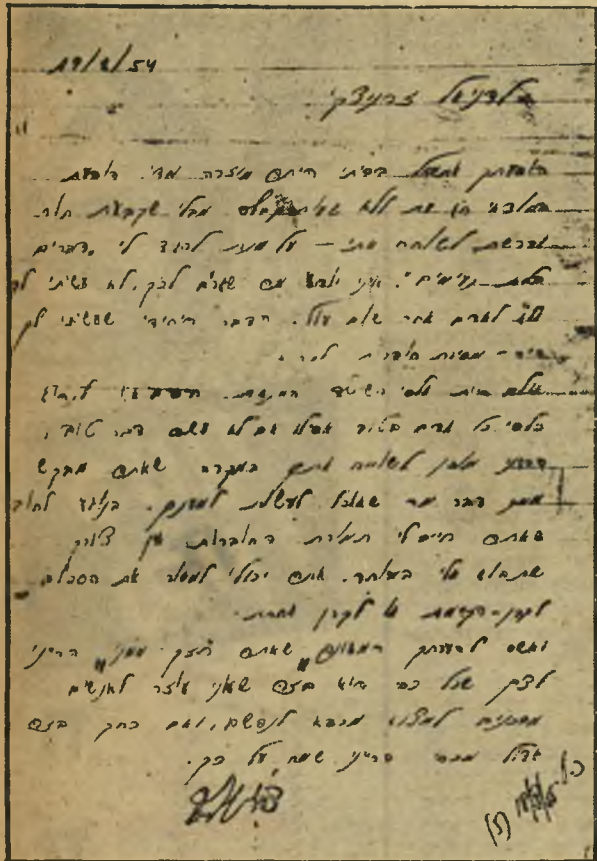


גילויים חדשים על שליח הש.ב. למחנת, שהרשיע בדבריו אזרחים ואנשי-ציבור

„שלה פיצה!“ אמר זרניצקי



בכסא שלידי שזקתן השומר החוקר בעל עיניים ת עות, שהסתכל בחוקר, כמעט מבלי להבין מה הוא רוצה ממנו. ההאשמה בה הואשם, לפני רגעים אחרים, היתה רצח נית מאוד: שליחת פצצת תופת לכתובתו של ד"ר שמחה לב, ממצאי שיטת המנא". נחמן קאופמן, יליד הארץ בן 26, לא יכול היה להסביר מדוע שלח את החבילה העטופה בנייר חום, שהכילה מנגנון של קפיצים, שני בקבוקי בנזין, פתיל צמר גפן, כדור רובה חי וגפרורים. הוא רק אישר כי במקרה שחבילה זו היתה נפתחת, היתה התוצאה עלולה להיות אפילו מות. לאחר שהודה, לא נותר למשטרה אלא להעביר את תיק החקירה לפרקליטות. לי העמיד את קאופמן לחקירה מוקדמת בבית משפט השלום, כדי להעביר את דינו לבית המשפט המחוזי.

שלוש פצצות כאחת

כל זה קרה בשנת 1955, בחודש ה' בחירות לכנסת השלישית. חודש קודם לכן הטיול אלמונים שתי פצצות על שתי מטרות פוליטיות מובהקות: מערכת העולם הזה, שפירסם אז את גילוייו בפרשת אבא חושי, ודירתו של ישראל רוקח, ח"כ הצ"כ. היה מי שהיה מעוניין להחזיר לציבור את הרושם שלוש הפצצות, השתיים הן פוליטיות והאחת שנשלחה לכתובתו של לב, הותקנו בידי אדם אחד. לא היתה זו משימה קשה להפיץ ידיעה מחוגי משטרה ובחזון" כי קאופמן, צעיר שעברה עליו

כלפיו: „הופעתך אתמול בבית היתה מזוהה מדי. הופעת... על מנת להגיד לי „דברים בלתי נעימים...“ ואשר להערך המשונה שאתה חזק ממני“ הריני לציין שכל כוחי הוא בזה שאני עוזר לאנשים מסכנים למצוא מרפא לנפשם, ואם כוחך בזה גדול מכוחי, הריני שמח על כך.“ הסכת נשא את התאריך 19.8.54.

מכתבים לזרניצקי הוצגו בתיק החקירה נגד נחמן קאופמן, שנאשט בהכנת ומשלוח פצצת התופת לד"ר שמחה לב. במכתב מימין מבקש ד"ר לב מזרניצקי להתיר לו את החוברת שקיבל ממנו, או את תמורתן. במכתב משמאל, מניב ד"ר לב על התפרצותו של זרניצקי לביתו, כמוצאי חג השבועות, ועל האימים שהשמיע

אותן (ראה גלופה). אולם זרניצקי השתמש באחד הימים, כמוצאי חג השבועות לפי גי שלוש שנים, התפרץ זרניצקי לביתו של לב. הוא סירב לעזוב את הדירה, למרות שלב הסביר לו שהוא אינו מקבל קהל ב" שעה כזאת. במקום לעזוב פרץ זרניצקי בבידונים, אים: „אני חזק ממך.“

מסחטנים אלה, הם הדריכו אתי בכתיבת המכתבים שהיית מקבל וטרפו את דעתי. „אני מקוה כי תסלח לי ותשכח את כל העניינים הרעים שהיו בינינו ולא בינינו אלא בינינו לבין אותה וכאמרי... ברור לי כעת כי הם פעלו נגדי ובאמצעותי הש" תמשו בי כבמכשיר למשימותיהם הארורות.“ כשנתגלתה פצצת התופת בחבילה שהגיעה לכתובתו של לב, מטר לב את המכתבים למשטרה, שפתחה בחקירה לברר מי היא אותה כנוסיה אשר הכריחה את קאופמן לפעול נגד לב.

ועשו אותה שעה מאמצים קדחתניים, ש הוכתרו בהצלחה, לטשטש אחד מהפרטים שנתגלו במהלך החקירה: הודעתו של קאופ" מן, כי היו לו שותפים במימיה נגד ד"ר שמחה לב. אחד מהם: דניאל זרניצקי.

כל זה הצטרף לטענתו של קאופמן ש" זרניצקי היה האיש שהראה לו כיצד להתי" קין את הקפיץ, בתחתית חבילת הפצצה, אחרי שלא הצליח לעשות זאת בעצמו. גם ב" סיפר על חשדותיו נגד זרניצקי. אולם בניגוד לכללים המקובלים בחקירה משטרתית, לא הזמינו החוקרים את זרניצקי לחקירה. בתיק החקירה ובתיקי החקירה המוקדמת הדיון המשפטי, לא הופיע שמו של זרניצקי כלל. אפילו המכתבים, שהיו עלולים להפלייל, נעלמו מתוך התיקים.

ביקור במוצאי חג
ה תענומה נפתרה בהודעתו של קאופמן במשטרה: „... זרניצקי, תוך כדי שיחתו אמר לי שד"ר לב לא מיצא חן בעיניו ויש לו מין מכת עכור. מכיון שזרניצקי מתמצא בגרפולוגיה, הוא גילה לי, מתוך כתב ידו של ד"ר לב, כל מיני דברים בלתי נעימים ואז התחלתי לשלוח לד"ר לב...“

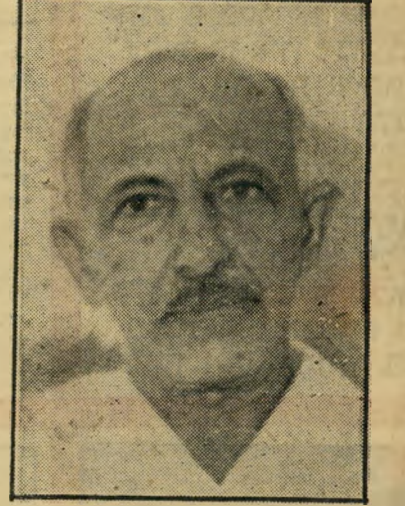
אחרי שנתיים היתה לזרניצקי ההזדמנות להעיד בבית משפט ישראלי, פעולה שהוא והממונים עליו בשירות הבטחון רצו להמנע ממנה בכל מחיר: הוא הפך לעד התביעה הראשי במשפט היועץ המשפטי נגד חירותי.

לב היה מופתע מאד: „שאלתי כמה פעמים את הסכל החוקר מדוע אין חוקרים את זר" ניצקי. הוא הסביר לי שהוא לא יכול לעשות זאת. לא הבינתי מדוע. עכשיו אני מבין.“ רק הסבר אחד יכול להבהיר את הפרשה כולה: הש.ב. לא רצה שאחד מאנשיו, ש" כבר פעל בהצלחה בתוך חגי חירותו ו" נמקס יהיה מעורב בפרשה לילולית של שלי" חת פצצות לרופא-הנפש שלו.

אך לא בלתי הבינו בכיסיות עבודת הש.ב. שנתגלתה אחרי רצח קסטנר לעיני ה" ציבור: זרניצקי הדריך את קאופמן נגד לב, יעץ לו כיצד להתקין את הפצצה, כדי ל" צור בציבור את הרושם שלוש הפצצות ש" נשלחו אז, היו מעשהידי צעיר מופרע.

מכתבי איום והתנצות

את קאופמן הכיר לב כאחד מחוליו. הוא טיפל בו במשך עשרה ביקורים רצופים, מינה אותו כמזכיר החוג הפסיכ" לוגי מנא, שהיה כהאסף לעתים קרובות באחד מבתי הקפה של תל-אביב. לפתע, הפסיק קאופמן לבקר אצל לב. את מקומו תפסה סידרה של מכתבים, כתובים בכתב ידו, בהם איים קאופמן על לב, גודפי בגידופים גסים ומפולפלים. אחרי מכתבי האים, בא גם מכתב התי" נצלות: „בואת הנני לבקש את סליחתך על העלבונת הבלתי צודקים והבלתי נכונים שהייתי נאלץ לכתוב לך.“ כתב קאופמן. „הכריחו אותי לכך, באמצעים מאד שפי" לים. ישנם אנשים שכפי שדוע לכל ה" מתנגד למנאים, יעשו הכל כדי להשפילו. מקצת מהם הסתגנו לחוג ונהלו שם תעמור לה מוסויות. הם ניצלו את חילשותי והחלו ללחוץ עלי בתחילה לעזוב את החוג ואחר כך להתחיל לטפל בך. אינני יודע מה יהיה אתי ואיך אפטר



הפסיכולוג ד"ר שמחה לב, עוסק בייעוץ פסיכולוגי, לאחר שסיים חוק לימודים משפטיים והשתלב בפסי" כולוגיה. את שיטתו הוא מסביר ב" חוברות, שהוא מוציא מדי פעם.

ילדות קשה והיה כשיפול פסיכולוגי ופסי" כיאטרי, אחרי שלוש הפצצות למרות ש" הוכח נגדו רק מקרה אחד. העתונים המתאימים עטו על המציאה. לרע קט היה נזמה שכל ההאשמת על טירור פוליטי, שהוטחו נגד המשטר, לאחר הפצצות בהעולם הזה וביתו של רוקח, היו פרי הרמיון של משימים מקצועיים.

כל זה היה הגיוני מאד. איש לא חשב שמאחורי הקלעים של החקירה המשטרתית

הקרב היה קצר ומכריע. למרות שסולגי בונה כבר השקיע כספים רבים בהרחבת המפעל, היתה התכונה נגדו, כמו במקרה של בנק לסחר-חזון שנקנה על-ידו כדי להתחרות בבנק הפועלים, נאלץ לשתף בקניה את בנק הפועלים והמסביר ומרכזי. הוא נאלץ

דבריו, בא הכסף מקרנות פית"ה, נועד ל" מטרת הרבה יותר חשובות לעתיד המדינה. טעו המנהל: קואופרטיב יקר למעמד ה" פועלים מן פחות מסוגל-בונה, ואסור ל" לחיות הסיציאליסטי לאכול את דגיהרקק השייכים לאותו מעמד.

מרגוליו, מתקיים על מכירת מוצריו ל" שוק הסגור של המשק ההסתדרותי. הופעת מפעל הסתדרותי חדש ה"ה עשויה לה" שמיט את בסיס המלט מתחת לרגליו. המנהל התרוצץ בין מוסדות ההסתדרות. הוא שם את אמצעו על מקור הכסף, ל"

בו כסף רב כדי להרחיבו ולשכללו ביותר. מרד דגני הרקק, מנין בא הכסף? בעיה זו עניינה כמה אנשים. איש לא הת" עניין בה יותר מאשר מנהל הקואופרטיב נמליט בכביש חיפה-עכו. כי קואופרטיב זה מייצר כדיוק את אותם המוצרים כמו